

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijek
Europska avenija 7
31000 Osijek

P-280/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Marku Šimuniću, u pravnoj stvari tužiteljice Ksenije Ulmer iz Greenwicha – CT, 190 North Street, Sjedinjene Američke Države, OIB: 26765980020, zastupanoj po punomoćniku dr.sc. Attili Čokoliću, odvjetniku u Osijeku, protiv I. tužene Katice Mihanić iz Osijeka, Vij. Kraljevske Sutjeske 11, OIB: 45214725279, zastupanoj po punomoćnici - II. tuženoj Lidiji Eržić, i II. tužene Lidije Eržić iz Osijeka, Gornjodravaska obala 83, OIB: 10719411310, radi utvrđenja, nakon rasprave održane i zaključene 3. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, 23. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice Ksenije Ulmer iz Greenwicha – CT, 190 North Street, Sjedinjene Američke Države, OIB: 26765980020, koji glasi:

„ I. Utvrđuje se da su novčana sredstva koja su se zatekla na tekućem računu kod Zagrebačke banke d.d. broj: HR4923600003244525037, u iznosu od 29.992,72 US dolara (dvadesetdevettisućadevetstodevedesetdvadolarasedamdesetdvacenta) i na oročenoj štednji kod Zagrebačke banke d.d. broj: 23600002509620624, u iznosu od 28.304,46 US dolara (dvadesetosamtisućatristočetiridolaračetrdesetšestcenti), sada pok. Mije Mihanića iz Osijeka, Vijenac Kraljeve Sutjeske broj 11, OIB: 37597749620, koji je umro u Osijeku 5. ožujka 2023., novčana sredstva koja su posebna imovina tužiteljice Ksenije Ulmer iz Greenwicha – CT, 190 North Street, Sjedinjene Američke Države, OIB: 26765980020.

II. Izdvajaju se iz ostavinske mase novčana sredstva koja su se zatekla u trenutku smrti na računima sada pok. Mije Mihanića i to na tekućem računu kod Zagrebačke banke d.d. broj: HR4923600003244525037, u iznosu od 29.992,72 US dolara (dvadeset devettisućadevetstodevedesetdvadolarasedamdesetdvacenta) i na oročenoj štednji kod Zagrebačke banke d.d. broj: 23600002509620624, u iznosu od 28.304,46 US dolara (dvadesetosamtisućatristočetiridolaračetrdesetšestcenti), kao posebna imovina tužiteljice i zakonske nasljednice Ksenije Ulmer.“

II. Nalaže se tužiteljici Kseniji Ulmer da I. tuženoj Katici Mihanić iz Osijeka, Vij. Kraljevske Sutjeske 11, OIB: 45214725279 i II. tuženoj Lidiji Eržić iz Osijeka, Gornjodravaska obala 83, OIB: 10719411310 naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 852,70 EUR (osamstopedesetdvaeuraisedamdesetcenti), zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 23. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je

Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Zbog rješenja Županijskog suda u Slavonskom Brodu od 10. veljače 2026., broj GŽ-884/2025-3, kojim je ukinuta presuda ovog suda od 27. kolovoza 2025., broj P-345/2024-21, predmet je vraćen na ponovno odlučivanje.

2. Tužiteljica Ksenija Ulmer je podnijela ovom sudu tužbu u kojoj je navela kako su parnične stranke zakonski nasljednici u ostavini iza pok. Mije Mihanića, koji je preminuo u Osijeku 5. ožujka 2023. Pred ovim sudom se vodi ostavinski postupak iza smrti pok. Mije Mihanića pod brojem O – 767/2023, u kojem su kao zakonski nasljednici utvrđene udovica Katica Mihanić – I. tuženica i kćerke, Ksenija Ulmer – tužiteljica i Lidija Eržić – II. tuženica. U ostavinskom postupku je doneseno djelomično rješenje o nasljeđivanju 31. siječnja 2024., za nesporan dio ostavinske mase. Ostavinski sud je donio rješenje 28. veljače 2024., kojim zakonsku nasljednicu Kseniju Ulmer, ovdje tužiteljicu upućuje da u danom roku od 30 dana pokrene parnicu protiv zakonskih nasljednica, ovdje tuženih, Katice Mihanić i Lidije Eržić radi utvrđenja jesu li novčana sredstva koja se nalaze na oročenoj štednji ostavitelja kod Zagrebačke banke d.d. broj: 23600002509620624 i na tekućem računu kod Zagrebačke banke d.d. broj: HR4923600003244525037, ostavina ostavitelja, ili su ista novčana sredstva posebna imovina zakonske nasljednice Ksenije Ulmer. Tužiteljica je u dva navrata deponirala na račun svojega oca, sada pok, Mije Mihanića, koji je otvoren u Zagrebačkoj banci d.d. veće sume novca. Tako je 28.12.2016. iz svoje banke u New Yorku uplatila na očev račun iznos od 28.000,00 US dolara i ponovno 12.11.2021., na isti račun kod Zagrebačke banke d.d., uplatila 30.000,00 US dolara. Kasnije se u ostavinskom postupku broj O – 767/2023 utvrdilo da je sada pok. Mijo Mihanić jedan iznos novca stavio na oročenu štednju kod Zagrebačke banke d.d. pod brojem partije 23600002509620624, koje stanje je bilo na dan 23.2.2024. bilo 28.304,46 US dolara, dok je stanje na tekućem računu na dan 23.2.2024. bilo 29.992,72 US dolara. Motiv slanja novca na očev račun od strane tužiteljice je bio taj da se taj novac iskoristi za iznimne potrebe sada pok. Mije Mihanića. To znači da je tužiteljica poslala novac na račun svojeg oca ako bi on imao određene veće potrebe za liječenje ili skrb o njemu od strane trećih osoba u vlastitom stanu. Naime, I. tuženica je imala želju da starije dane života kada onemoća provede u staračkom domu, gdje se i prijavila prije nekoliko godina i bila je na listi Doma za starije i nemoćne u Drinskoj ulici u Osijeku. Pok. Mijo Mihanić to nije želio, nego je htio ostati u svojem stanu, bez obzira na želju supruge, I. tuženice. Obzirom da se nije mogao brinuti o svim svojim potrebama sam, a supruga bude primljena u starački dom, tužiteljica je prosljedila na račun u Hrvatskoj svojem ocu dovoljnu količinu novca za tu namjenu, kao i za sve potrebe eventualnog liječenja i njegu. Taj novac je imao samo tu namjenu, a nepotrošeni dio novca se imao vratiti tužiteljici. Zasiurno nije točan navod tuženica na ostavinskom ročištu kada su izjavile da je tužiteljica poslala novac na račun pok. Mije Mihanića jer je ovaj imao malu mirovinu, pa da mu je tužiteljica zbog toga htjela pomagati oko uzdržavanja. To jednostavno ne odgovara istini zato što ostavitelj, sada pok. Mijo Mihanića nije ništa

potrošio od tog novca, već je polovinu istoga dao banci na oročenje, a ne da mu je taj novac darovan u svrhu pripomoći pored male mirovine. S obzirom na prethodni dio historijata ove tužbe, ne može se nikako zaključiti, a nema niti pravnog okvira da novčana sredstva koja su se zatekla na računu pok. Mije Mihanića kao ostavitelja čine ostavinsku masu istoga. Predmetna novčana sredstva su poslana iz banke tužiteljice u New Yorku na račun njezinoga oca u Osijeku samo sa jednim ciljem, a to je da mu budu pri ruci za slučaj iznimnih potreba skrbi, liječenja ili stacionarnog zbrinjavanja uslijed opće nemoći ili bolesti. Nepotrošena novčana sredstva za te namjene imaju se vratiti tužiteljici. Obzirom da se pok. Mijo Mihanić iznenada razbolio i bio po nalogu tuženih stacioniran u domu, a tužiteljica se u to vrijeme nalazila u Americi, predmetna novčana sredstva nisu dirana za namijenjene troškove iz tužiteljici nepoznatog razloga. Zato tužiteljica dopušta umanjene predmetnih novčanih sredstava za sve troškove koliko su oni iznosili, za troškove smještaja i liječenja pok. Mije Mihanića od vremena pogoršanja zdravstvenog stanja, do smještaja u dom i do smrti. Kako tuženice osporavaju tužiteljici vlasništvo na novčanim sredstvima koja su se nalazila na računima njezinog pok. oca Mije Mihanića, tvrdeći da se radilo o darovanju novca, što jednostavno nije točno, već isključivo je novac poslan za veće potrebe pok. oca u slučaju lošeg zdravstvenog stanja i drugih potreba oko liječenja i skrbi, a novčana sredstva nisu dio ostavinske mase ostavitelja, nego vlasništvo tužiteljice, tužiteljica je upućena u parnicu od strane ostavinskog suda i predlaže da ovaj sud donese presudu.

3. II. tužena Lidija Eržić je u odgovoru na tužbu istaknula kako je I. tužena Katica Mihanić, njezina majka, starije životne dobi i lošijeg zdravstvenog stanja za zastupanje u ovoj pravnoj stvari, te je stoga za zastupanje u ovoj pravnoj stvari opunomoćila svoju kćer, odnosno ovdje II. tuženu Lidiju Eržić. Tuženice su nadalje u odgovoru na tužbu navele kako se u cijelosti protive tužbi i tužbenom zahtjevu, a potvrđuju navode tužiteljice iz točki I. i II. tužbe. Netočan je navod tužiteljice iz točke III. tužbe da je navedeni novac uplatila samo ona, točno je da je 28.12.2016. navedeni iznos uplatio osim tužiteljice i njezin suprug Andrew Ulmer, a što jasno proizlazi iz učinjene transakcije. Radi potpunog i točnog utvrđenja činjenica bi bilo dobro da tužiteljica razjasni što je to smatrala pod izjavom „tužiteljica je u dva navrata deponirala na račun svojeg oca, sada pok. Mije Mihanića, koji je otvoren u Zagrebačkoj banci d.d. veće sume novca“, a sve iz razloga jer je pok. ostavitelj bio fizička osoba, a ne banka, štedionica i slično. Tuženice se u potpunosti protive tvrdnjama iz točke V. tužbe. Točno je da je tužiteljica darovala navedeni novac uplatom na očev račun za tekuće životne potrebe budući da je pok. ostavitelj imao malu mirovinu, a nigdje nije navedeno niti je to ikada izrečeno da taj novac bio namijenjen isključivo za liječenje ili skrb, te da se nepotrošeni dio novca ima vratiti tužiteljici. Ističu da je izuzetno neuobičajeno da se tolika količina novca uplaćuje na nečiji račun isključivo za liječenje i skrb, a naročito u trenutku kad je ta osoba dobrog zdravstvenog stanja. Neistinit je i navod tužiteljice da je I. tužena Katica Mihanić imala namjeru odvojiti se od supruga i napustiti svoj dom ostavljajući supruga nezbrinutog. Napominju da je I. tuženica niti na današnji dan nije štićenica doma za starije i nemoćne, bez obzira što se nekad ranije prijavila na listu čekanja za dom, već i dalje živi u zajedničkom stanu pok. supruga i nje. Razlog zašto navedeni novac pok. Mijo Mihanić nije trošio je taj što je živio skromno od svoje mirovine i cijelog života je bio štedljiv. Nejasan je navod tužiteljice kad tvrdi da su se novčana sredstva koja su ona i njezin suprug u dva navrata svojevoljno uplatili na očev račun zatekla na računu pok. ostavitelja i da kao takva ne mogu činiti ostavinsku masu. Takve svoje tvrdnje tužiteljica ničim ne objašnjava niti dokazuje. Netočan je i navod da se pok. iznenada razbolio, već je dulje vremena bolovao. Netočno je da je isti bio po

nalogu tuženica stacioniran u domu, nego mu je sve dok je to bilo moguće pružana sva potrebna pomoć i njega u vlastitom stanu, a kad je to postalo nemoguće, zbog potrebe 24-satne skrbi i njege, isti je izrazio želju da bude smješten u dom. Tuženice posebno ističu da je tužiteljica imala priliku sudjelovati u svim troškovima, kako smještaja u dom, liječenja sada pok. ostavitelja, kao i same sahrane jer je od strane tuženica bila obaviještena da je njezin otac u lošem zdravstvenom stanju, pa je 24.2.2023. došla u Osijek ne bi li provela posljednje dane s ocem, a u konačnici je bila prisutna i na sahrani pok. Tom prilikom tužiteljica nije ponudila sudjelovanje u bilo kakvim troškovima za skrb, pa ni samu sahranu njezinog oca, niti je spomenula da se novac o kojem je ovdje riječ, koristi za tu svrhu, već se u vezi podmirjenja svih navedenih troškova tužiteljica tom prilikom oglušila. Suprotno tome, II. tuženica je svojim vlastitim sredstvima platila sve troškove za smještaj u dom, kao i troškove sahrane pok. oca, a o istome posjeduje račune. Budući da su prema svim saznanjima tuženice navedena novčana sredstva tužiteljica i njezin suprug u dva navrata uplatili na račun. pok. Mije Mihanića, da za navedene uplate tužiteljica nije od njega zahtijevala ikakvu protučinidbu i konačno, da je njezin otac to prihvatio, tuženice smatraju da nema mjesta utvrđenju da su ta novčana sredstva posebna imovina tužiteljice, pa je ovdje čak riječ o dijelu imovine koja čini ostavinsku masu ostavitelja. Čak i da je točna izjava tužiteljice da je motiv slanja novca bio isključivo za veće potrebe liječenja i skrbi, opet je opisana radnja bila raspolaganje bez naknade i kao takva se ima smatrati darom. Zbog svega navedenog, tuženice predlažu sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. U tijeku dokaznog postupka, sud je izvršio uvid u cjelokupan spis i svu priležuću dokumentaciju i to u rješenje ovog suda od 28.2.2024., broj O-767/2023-21 (stranice 6-9 spisa), tablicu prometa po multivalutnom tekućem računu (stranice 10-14 spisa i stranice 28-31 spisa), račun 346/35/19 (stranice 32-33 spisa), račun 3531/1/1 (stranica 34 spisa), račun 387/1/1 (stranica 35 spisa), izvadak iz PBZ banke (stranica 36 spisa i stranica 38 spisa), račun 171/VP1-1 (stranica 37 spisa), te je izvršio uvid u spis ovog suda broj O-767/2023. Saslušani su tužiteljica Ksenija Ulmer i II. tužena Lidija Eržić, te svjedok Andrew Todd Ulmer uz pomoć sudskog tumača za engleski jezik Ivanu Pothorski.

4.1. Tijekom postupka, tužiteljica je na raspravi održanoj kod ovoga suda 14. srpnja 2025. odustala od prijedloga za provođenjem financijskog vještačenja.

5. Iz rješenja ovog suda od 28.2.2024., broj O-767/2023-21 (stranice 6-9 spisa) proizlazi kako je prekinut ostavinski postupak iza pok. Mije Mihanića, te je zakonska nasljednica Ksenija Ulmer upućena da u roku od 30 dana pokrene parnicu protiv zakonskih nasljednica Katice Mihanić i Lidijske Eržić radi utvrđivanja jesu li novčana sredstva na oročenoj štednji i tekućem računu kod Zagrebačke banke d.d. ostavina ostavitelja ili su posebna imovina nasljednice Katice Ulmer.

6. Iz tablice prometa po multivalutnom tekućem računu (stranice 10-14 spisa i stranice 28-31 spisa) proizlazi kako je Zagrebačka banka d.d. dostavila podatak o prometu po računu iza pok. Mije Mihanića iz kojega je vidljivo kako je 30. prosinca 2016. uplaćen iznos od strane Andrew i Ksenije Ulmer u iznosu od 28.000,00 USD (list 29 spisa), dok je 14. lipnja 2017. sa računa isplaćen iznos od 27.998,96 USD. Također je vidljivo kako je 12. studenog 2021. uplaćen iznos od 30.000,00 USD od strane Andrew i Ksenije Ulmer (list 13 spisa).

7. Iz računa 346/35/19 (stranice 32-33 spisa) proizlazi kako je izdan račun na ime Lidija Eržić za pogrebne usluge u iznosu od 1.447,58 EUR od strane UKOP d.o.o.

8. Iz računa 3531/1/1 (stranica 34 spisa) proizlazi kako je izdan račun od strane Restoran Bijelo-plavi (Aurora d.o.o.) dana 7. ožujka 2023. u iznosu od 749,80 EUR, kao i račun izdan od strane Glasa Slavonije d.d. Osijek u iznosu od 93,00 EUR.

9. Iz računa 387/1/1 (stranica 35 spisa) proizlazi kako je od strane obrta Maja izdan račun 6. ožujka 2023. na ime aranžmana u iznosu od 100,00 EUR.

10. Iz izvotka iz PBZ banke (stranica 36 spisa i stranica 38 spisa) proizlazi kako je Lidija Eržić platila novčani iznos od 456,00 EUR dom Sv. Antun, 14. veljače 2023., te iznos od 765,00 EUR rezidencijalnom domu za starije i to 20. veljače 2023.

11. Iz računa 171/VP1-1 (stranica 37 spisa) proizlazi kako je Dom za starije osobe Sv. Antun izdao račun za smještaj za veljaču 2023. u iznosu od 456,00 EUR za Miju Mihanića i to 10. veljače 2023.

12. Iz izvršenog uvida u spis ovog suda broj O-767/2023 proizlazi kako je pokrenut ostavinski postupak iza pok. Mije Mihanića, tijekom kojeg postupka pred javnim bilježnikom, kao povjerenikom suda, je na ročištu održanom 19. srpnja 2023. Ksenija Ulmer podnijela zahtjev da se izdvoje novčana sredstva zatečena na računu ostavitelja u trenutku njegove smrti, radi čega je spis, sukladno članku 222. i članku 224. Zakona o nasljeđivanju prosljeđen ovome sudu, na daljnje postupanje. Tijekom ostavinskog postupka pred ovim sudom utvrđeno je kako je stanje u Zagrebačkoj banci d.d. na računu ostavitelja 29.992,72 USD, te na oročenom štednom ulogu iznos od 28.304,46 USD (list 81 ostavinskog spisa). Kako je nasljednica Ksenija Ulmer zatražila da se u cijelosti izdvoje iz ostavinske imovine opisana novčana sredstva, to je 31. siječnja 2024. ostavinski sud donio djelomično rješenje o nasljeđivanju broj O-767/2023-19 kojim je za nasljednice proglasio Katicu Mihanić, Lidiju Eržić i Kseniju Ulmer (parnične stranke u ovome postupku), dok je u odnosu na predmetna novčana sredstva kod Zagrebačke banke tužitelju uputio da pokrene ovaj parnični postupak.

13. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je neosnovan.

14. Predmet spora je utvrđenje da novčana sredstva na računu kod Zagrebačke banke d.d. i na oročenoj štednji kod Zagrebačke banke d.d. su posebna imovina tužiteljice, te da se kao takva izdvoje iz ostavinske mase koja su se zatekla u trenutku smrti iza pok. Mije Mihanića.

15. Među strankama je sporno jesu li novčana sredstva koja su se zatekla na tekućem računu i oročenoj štednji kod Zagrebačke banke d.d. iza pok. Mije Mihanića, imovina tužiteljice, odnosno spadaju li ista u ostavinsku masu pok. Mije Mihanića.

16. Među strankama nije sporno da su parnične stranke zakonski nasljednici iza pok. Mije Mihanića. Nije sporno niti da su navedena sredstva u iznosu od 29.992,72 USD i 28.304,46 USD uplaćena na predmetni račun i oročenu štednju, oba kod Zagrebačke banke d.d.

17. Radi utvrđenja spornih činjenica u ovom postupku, na raspravi je saslušana tužiteljica Ksenija Ulmer koja je iskazala kako je njoj II. tuženica sestra, a I. tuženica majka. Pok. Mijo Mihanić je bio njezin otac. Iskazuje kako su uplate bile vršene na račun pok. Mije Mihanića i to dva puta u iznosu od po 14.000,00 dolara 2016. godine, te dva puta u iznosu od po 15.000,00 dolara 2021. godine. Iskazuje kako je iste takve uplate u isto vrijeme vršila na račun za I. tuženicu, a sve iz iste svrhe i istog razloga. Ističe da je ona vršila sve uplate i to putem online bankarstva sa zajedničkog računa koji ima sa svojim suprugom Andrew-om Todd Ulmerom, te ona tim računom može samostalno raspolagati. Ističe kako su ste uplate bile kad postoji određen novac u slučaju bilo kakve potrebe jer je 2016. godine u Americi bilo nemira, a 2021. godine je bio covid. Te uplate su bile iz razloga jer pok. Miji i I. tuženoj Katici Mihanić ne bi mogli pomagati, inače su prije pomagali i to da kada bi dolazili u posjetu, vršile bi se uplate na ruke, a to sve budući da je ona od 1992. godine u Americi. Iskazuje kako je ona imala u RH račun, ali je isti ugasila jer je to bilo komplicirano, a nakon zatvaranja računa, netko od njezinih roditelja otvorio je račun u PBZ banci, misli da je to bio njezin otac pok. Mijo Mihanić, gdje je prebacila novac koji je imala na svom računu u Hrvatskoj, te se s istog moglo raspolagati na način da su oni govorili za što im treba novac i tako su ga i trošili, međutim nije znala pojedinačne iznose, nego samo za što im treba, pa tako su trošili novac radi nabavke auto guma, kupnje klime, popravke krova i slično. Ističe kako joj nitko nije govorio kako se sve to platilo i s kojim novcima. U odnosu na predmetne uplate, ističe kako nije rekla da se isti mora vratiti pok. Miji Mihaniću, već je novac bio za izvanredne potrebe, a ona osobno nije rekla pok. Miji koje su to izv. potrebe, a to je sve bilo za tzv. crne dane, a ona zna koji su to. Ističe kako se to odnosi na njegu, liječenje, smještaj u dom, akutnu težu bolest roditelja i slično. Iskazuje kako se taj novac nije mogao koristiti za to, to su svi znali, odnosno obje tuženice budući da je poslala i 28.000,00 dolara II. tuženici za takve potrebe. Iskazuje kako nije od pok. Mije tražila povrat navedenog novca jer je svrha bila da i oni imaju pristup novcu. Potom iskazuje kako je ona osobno govorila tuženicama i pok. Miji Mihaniću za što su sve navedene uplate bile i iz tog razloga taj novac se nije niti trošio. Iskazuje i kako je zbog toga bio poseban račun u PBZ banci s kojeg se moglo trošiti. Prije slanja svakog navedenog novca, odnosno transakcije, njezin otac pok. Mijo Mihanić se usuglasio i odobrio to, a to jer je i posebno otvorio račun za navedenu svrhu. Iskazuje kako ona nije otvarala svoj račun u Hrvatskoj. Ističe kao nema zapreka za to, međutim to je vrlo komplicirano jer se mora voditi evidencija, a i u Americi se moraju svi računi prijaviti, pa tako i račun u Hrvatskoj. Iskazuje kako je pok. Mijo znao čiji je to novac, odnosno da je to njezin novac, a ista je bila situacija i s novcem na majčinom računu, ovdje I. tuženici, te ni taj novac nije bio trošen koja je uplata vršena na račun I. tuženice. Iskazuje kako je razgovarala o povratu novca nakon smrti, međutim nije razgovarala o tatinom novcu. U odnosu na vrijeme prije očeve smrti, I. tuženica joj je rekla kako će vratiti sav novac koji su primile na račun I. tuženice i pok. Mije Mihanića. Nadalje, navodi kako je bila u jako bliskim odnosima s pok. Mijom, te joj nikada isti nije rekao da navedeni novac smatra darom, odnosno nikada nisu razgovarali o tome, a za vrijeme dok je bio u staračkom domu u Šagu, vodili su telefonski razgovor samo u vezi stana i to da joj je rekao kako će se oni dogovoriti.

17.1. Na upit II. tuženice odgovara kako je danas samo nabrojala primjere što je kupila, a nije nabrojala na što je sve trošila novac, odnosno za što je pomagala pok. Miji, odgovorila je kako je tada slala novac iako je pok. Mijo bio dobrog zdravlja jer nikada nije znala kada će za to biti potrebe. Ističe kako je 2016. godine ugasila račun koji je imala u Hrvatskoj i to jer je bilo komplicirano imati račun u Hrvatskoj. U odnosu na

uplatu koja je bila 2021. godine, ističe da su svi znali za navedenu uplatu i to na način da nakon što je izvršila uplatu, o tome je pitala svoju majku I. tuženicu, te je nakon toga II. tuženica provjeravala je li uplata izvršena. Iskazuje kako je 2016. godine isti novac uplaćivala i na račun mlt. sina II. tuženice jer je htjela da isti ima novce kad bude išao studirati. Ističe kako ju nitko nije tražio da izvrši tu uplatu, a nitko se nije niti suprotstavio navedenoj uplati. Iskazuje kako ne zna do kada bi uplaćivala i bi li uplaćivala daljnje uplate na račun pok. Mije Mihanića. Iskazuje kako nije potraživala novac iz 2016. godine koji je uplatila prije nego što je vršila novu uplatu 2021. godine jer je mislila da će biti potrebno više novca na računu za „crne dane“.

18. II. tužena Lidija Eržić je u svom iskazu navela kako je tužiteljica njezina sestra, a I. tuženica majka, dok je pok. Mijo Mihanić njezin otac. Iskazuje kako joj je poznato da su bile dvije uplate na račun pok. Mije i to 2016. i 2021. godine, međutim za drugu platu koja je bila 2021. godine nije znala, nego je saznala za istu tek nakon smrti njezinog oca pok. Mije i to na ostavinskoj raspravi. Iskazuje kako je vezano uz prvu uplatu koja je bila 2016. godine otac rekao bio u komunikaciji s tužiteljicom i da je morao otvoriti račun, te da mu je tom prilikom ona uplatila 28.000,00 dolara. Ističe da se on toj uplati protivio, bojao se tih novaca i sve zbog poreza i slično. Iskazuje kako ne zna zbog čega je bila ta uplata 2016. godine, a od nikoga mu nije rečeno zašto je ona izvršena. Iskazuje kako je pok. Mijo htio vratiti navedeni novac tužiteljici, međutim ona mu je rekla da se on ništa ne brine, te da mu je taj novac darovala, a nakon toga je on zbog toga taj novac stavio na oročenu štednju. Iskazuje kako nitko od strane tužiteljice nije tražio povrat novca, a to nije učinjeno niti nakon smrti pok. Mije Mihanića. Ističe da je i jednom prilikom od strane tužiteljice njoj jednom bilo uplaćeno također isti iznos, te je iz tog razloga ona zatvorila svoj račun budući da se bojala takvih uplata. Iskazuje kako je 2016. godine njezin otac u trenutku prve uplate bio dobrog zdravstvenog stanja, a stanje mu se tek pogoršalo tijekom 2022. godine. Nadalje, navodi kako u odnosu na račun u PBZ banci iz 2016. godine, da je isti otvorio pok. Mijo, to nije točno jer joj je poznato da je pok. Mijo imao samo jedan račun kod PBZ banke, gdje mu je uplaćivana mirovina, te za koji je račun ona bila opunomoćenik, a također nije niti točan navod tužiteljice da je pok. Mijo mijenjao zimske gume, a potom da je postavljena klima jer nikada nije niti imao klimu u svojem domu. Poznato joj da je taj novac bio dar od strane tužiteljice jer joj je to tako pok. Mijo rekao 2017. godine. Iskazuje kako je tužiteljica dolazila u razdoblju od 2016.-2021. godine u Osijek otprilike jednom godišnje, kad bi ostajala po par dana, a nije joj poznato je li sačinjena kakva isprava o darovanju, odnosno da ista postoji, pretpostavlja da bi bila u ostavinskoj raspravi predložena. Iskazuje kako je navedena sredstva koja su bila uplaćena 2016. godine oročio jer je smatrala da je to njegov novac, te mu je nakon toga bilo lakše i osjećao je olakšanje, a ističe i da je pok. Miji račun u banci ili novac „jedno te isto“.

19. Svjedok Andrew Todd Ulmer, propisno upozoren i saslušan uz pomoć stalnog sudskog tumača za engleski jezik Ivanu Pothorski, u svom je iskazu naveo kako mu je tužiteljica supruga, te poznaje ovdje I. i II. tuženice, a na način da je II. tuženica sestra tužiteljice, a I. tuženica je majka tužiteljice. Poznaje i pok. Miju Mihanića, a koji je otac tužiteljice. Iskazuje kako mu je bilo poznato da su bile uplate 2016. i 2021., odnosno 2022. godine, svaka je bila uplata po dva puta, otprilike svaka oko 32.000,00 dolara. iskazuje kako je uplatu izvršila tužiteljica s njihovog zajedničkog računa i to za hitan slučaj, gdje iskazuje kako je očekivao povrat navedenog novca na temelju razgovora s tužiteljicom. Iskazuje kako je uplata za vrijeme covida bila na način da tada ne bi mogli putovati ili u slučaju da se dogodi kakva bolest, pa ne bi mogli slati novac, a ističe

kako nije pričao s tužiteljicom koji su to hitni slučajevi za pok. Miju Mihanića. Nadalje, navodi kako su bili zabrinuti budući da je 2016. godine u Americi postalo nestabilno, a na način da su tada bili nemiri, pa su zato izvršili uplatu pok. Miji Mihaniću budući da su imali visoko povjerenje jer se radilo o obitelji. Iskazuje kako on nije vodio razgovor s pok. Mijom Mihanićem o čemu se taj novac radi, odnosno da se treba izvršiti povrat, nego ističe kako je novac s njihovog zajedničkog računa uplaćen osobno od tužiteljice budući da je ona raspolagala tim novcem i donosila odluke. Očekivao je da će se sav navedeni novac vratiti, međutim nije bilo navedenog dana, odnosno kada će se isti vratiti po njegovim očekivanjima. Iskazuje kako on nije osobno tražio od strane pok. Mije kada da vrati uplate koje su bile izvršene na njegov račun, budući da je smatrao da će Mijo i dalje živjeti i da će se navedeni novac vratiti kad bude potrebe. Iskazuje kako on osobno ne bi nikada tražio povrat tog novca, već bi to jedino radila njegova supruga, ovdje tužiteljica. Ističe nadalje kako je to bio njezin novac na zajedničkom računu. Potom iskazuje kako su bile druge uplate na ime Katice Mihanić s istom namjerom i to je dogovoreno da će biti vraćeno, to je sve bilo nakon smrti pok. Mije.

20. Sud je u ovom postupku utvrdio sljedeće:

- da je tužiteljica sa računa u zajedničkom vlasništvu nje i njezinoga bračnog druga Andrewa Ulmera 30. prosinca 2016. uplatila ukupan iznos od 28.000,00 USD, te iznos od 30.000,00 USD 12. studenog 2021., na račun kod Zagrebačke banke d.d. u vlasništvu Mije Mihanića,
- da je Mijo Mihanić umro 5. ožujka 2023., te da su se u trenutku njegove smrti na računu kod Zagrebačke banke d.d. zatekla novčana sredstva u iznosu od 29.992,72 USD, te na oročenoj štednji iznos od 28.304,46 USD,
- da su zakonske nasljednice iza pok. Mije Mihanića njegov bračni drug i to Katica Mihanić, te Ksenija Ulmer i Lidija Eržić, kćeri ostavitelja (parnične stranke),
- da je tužiteljica, nakon smrti Mije Mihanića, podnijela zahtjev da se izdvoje novčana sredstva zatečena na računu ostavitelja u trenutku njegove smrti, radi čega je ostavinski spis proslijeđen ovome sudu, na daljnje postupanje
- da je tužiteljica u ostavinskom postupku iza pok. Mije Mihanića upućena pokrenuti ovaj postupak radi utvrđenja jesu li opisana novčana sredstva ostavina ostavitelja ili posebna imovina tužiteljice.

21. Člankom 224. stavka 1. točke 1. Zakona o nasljeđivanju ("Narodne novine" broj 48/03., 163/03., 35/05., 127/13., 33/15., 14/19. - dalje u tekstu: ZN) je propisano sud će prekinuti ostavinski postupak i uputiti stranke na parnicu ili upravni postupak ako su između stranaka sporne činjenice o kojima ovisi sastav ostavine. Člankom 5. stavkom 2. ZN-a je propisano ostaviteljevom smrću prelazi njegova ostavina na nasljednika, čime postaje njegovo nasljedstvo, dok je stavkom 3. ZN-a propisano ostavi se sastoji od svega što je bilo ostaviteljevo u trenutku njegove smrti, osim onoga što se ne može naslijediti zbog svoje pravne naravi ili po zakonu. No, nije ostavina ono što je tuđi udio u zajedničkoj imovini ili što netko u trenutku ostaviteljeve smrti stekne na posebnom pravnom temelju. Člankom 174. ZN-a je propisano u ostavinskom postupku utvrđuje se tko su ostaviteljevi nasljednici, što čine ostaviteljevu ostavinu, te koja još prava glede ostavine pripadaju nasljednicima, zapisovnicima i drugim osobama. Člankom 75. stavkom 1. ZN-a je propisano neovisno o svome nasljednom pravu ostavitelj potomak koji je s ostaviteljem živio u zajednici te je svojim radom ili davanjima pridonio da se njegova imovina poveća, časom njegove smrti stječe pravo na onoliki dio ostavine koji odgovara vrijednosti za koju se njegovim doprinosom imovina povećala dok su živjeli u zajednici, dok je stavkom 3. propisano pravo iz stavka 1. ovog članka

ostvaruje se samo na zahtjev ovlaštenika. Pravo na podnošenje zahtjeva prestaje pet godina od dana otvaranja nasljedstva. Člankom 253. stavkom 1. ZN-a je propisano prava stranaka u vezi s nasljeđivanjem prosuđivat će se po zakonu koji se primjenjivao u času otvaranja nasljedstva.

22. Sud je tijekom postupka utvrdio kako je tužiteljica ostaviteljev potomak, te s time u svezi traži izdvajanje imovine iz ostavine, budući da je vlastitima davanjima pridonijela da se imovina ostavitelja poveća. Ista je nadalje navela kako je ona osobno vršila uplate na račun sada pok. Mije Mihanića, sa računa kojim je raspolagala zajednički s njezinim suprugom Andrewem Todd Ulmer. Takve uplate su bile izvršene na račun ostavitelja, a uplate su bile izvršene dvije, odnosno sedam godina prije smrti Mije Mihanića. Iz iskaza tužiteljice, ali i svjedoka Andrewa Todda Ulmera sud je utvrdio kako nikakav ugovor nije zaključen sa ostaviteljem, dok je II. tužena Lidija Eržić iskazala pred ovim sudom kako je znala za prvu uplatu (2016. godine), te da je sada pok. Mijo Mihanić želio vratiti taj novac tužiteljici, na što mu je ista rekla kako mu je taj novac darovala, pa je isti, zbog toga, upravo taj novčani iznos stavio na oročenu štednju.

22.1. Iz svega navedenog je vidljivo ako se radi o nasljednom sporu između zakonskih nasljednica, te da tužiteljica zahtijeva izdvajanje novčanih sredstava koji se nalaze na tekućem računu kod Zagrebačke banke d.d. i na oročenoj štednji sada pok. ostavitelja Mije Mihanića. Iz iskaza tužiteljice, ali i svjedoka Andrewa Todda Ulmera proizlazi kako su predmetna novčana sredstva uplaćivana na račun ostavitelja sada pok. Mije Mihanića iz Amerike, kao i da tužiteljica živi u Americi od 1992. godine, pa i danas, a dolazila je samo povremeno u Hrvatsku, pa time i u posjetu kod, sada pok., Mije Mihanića. Zbog svega navedenoga ovaj sud utvrđuje kako tužiteljica nije živjela u zajednici sa sada pok. Mijom Mihanićem, pa time niti nije mogla doprinositi da se njegova imovina poveća. Pa tako izdvajanje određene imovine iz ostavine iz članka 75. ZN-a, može pripasti isključivo ostaviteljevom potomku koji je s ostaviteljem živio u zajednici te je svojim radom ili davanjima pridonio da se njegova imovina poveća, pa kako niti nije sporno u ovome postupku da tužiteljica živi u Americi od 1992. pa do danas istoj ne pripadaju prava iz ostavine niti ih ona može tražiti (tako u svojoj odluci i Županijski sud u Zadru u predmetu broj GŽ-1385/2021-2 od 9. prosinca 2021.).

23. Navod tužiteljice kako je njoj komplicirano, ali nije nemoguće imati račun u Republici Hrvatskoj, pa da je zbog toga izvršavala sve uplate na račun sada pok. ostavitelja Mije Mihanića, valja napomenuti kako navedena činjenica nije od odlučnog značaja za rješavanje ovoga spora, a svakako se napominje kako tužiteljica niti za života sada pok. Mije Mihanića nije zatražila od ostavitelja povrat toga novca, niti je u njegovu svrhu pokrenula kakav postupak, već samo sada, kao nasljedno pravni zahtjev, pokreće ovaj postupak, radi utvrđivanja da je imovina na računu ostavitelja njezina posebna imovina, a time u svezi i da je tužiteljica kao ostaviteljev potomak pridonijela da se imovina ostavitelja poveća, a isto je propisano člankom 75. stavkom 1. ZN-a. Kako nisu ispunjeni uvjeti budući da je tužiteljica trebala dokazati da je doprinosila povećanju imovine za vrijeme kada je s njime živjela u zajednici, to je i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovan.

24. Valja napomenuti kako tužiteljica također nije vjerovnik (već zakonska nasljednica), ali i takav zahtjev za odvajanje ostavine od strane eventualnog vjerovnika nije postavljen u roku propisanim člankom 140. stavkom 1. ZN-a koji navodi kako ostaviteljevi vjerovnici mogu zahtijevati u roku od tri mjeseca od otvaranja nasljedstva

da se ostavina odvoji od imovine nasljednika. Kako je ostavitelj umro 5. ožujka 2023. (a danom smrti se otvara nasljedstvo, sukladno članku 5. stavku 2. ZN-a), a sud je uvidom u ostavinski spis broj O-767/2023, utvrdio kako je na ročištu održanom 19. srpnja 2023., postavljen zahtjev da se izvan ostavinske mase utvrdi kao posebna imovina tužiteljice, pa je i vidljivo kako takav zahtjev nije niti postavljen u roku propisanom člankom 140. stavkom 1. ZN-a.

25. Jednako tako valja napomenuti kako su u svome iskazu tužiteljica i svjedok Andrew Todd Ulmera (inače bračni drug tužiteljice) iskazali da su vodili razgovor sa sada pok. Mijom Mihanićem i da se radi o njihovom novcu a ne ostaviteljevom, međutim takav navod tužiteljice i svjedoka ovaj sud nije mogao utvrditi, budući da je II. tužena Lidija Eržić na ročištu održanim pred ovim sudom 14. srpnja 2025. iskazala kako je njoj upravo ostavitelj pok. Mijo Mihanić iskazao kako je tužiteljica upravo njemu darovala novac koji je uplaćen 2016., pa da je zbog svega toga isti i prebacio na oročenu štednju, smatrajući ga vlastitim novcem. Kako ne postoji kakav drugi dokaz, a tužiteljica nije niti predložila kakve druge dokaze, navedenu činjenicu ovaj sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi, budući da je iskaz tužiteljicu upravo suprotan iskazu II. tužene Lidije Eržić koja je navodila što je njoj rekao ostavitelj, vezano uz uplatu koja se dogodila 2016. godine. Vezano uz uplatu 2021. godine ovaj sud također navedenu činjenicu nije mogao samo na temelju iskaza tužiteljice i svjedoka (njezinog bračnog druga), budući da isti imaju interes uspjeha u ovome sporu jer se radilo u uplata koje su bile izvršene sa njihovog zajedničkog računa.

26. Stoga je ovaj sud utvrdio kako su u konkretnom slučaju nisu ispunjenje pretpostavke iz članka 75. stavka 1. ZN-a, te kako tužiteljica u vrijeme uplata (2016. i 2021. godine) nije živjela s ostaviteljem u zajednici, a time niti nije mogla doprinijeti da se imovina ostavitelja poveća za vrijeme dok su živjeli u zajednici.

27. Stoga kako u konkretnom slučaju novčana sredstva na računu u Zagrebačkoj banci d.d., te oročenoj štednji također u Zagrebačkoj banci d.d. jesu ostavinska imovina ostavitelja, sada pok. Mije Mihanića, pa je ovaj sud donio odluku kao u točki I. izreke ove presude i odbio u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan.

28. Navodi tužiteljice kako se taj novac mogao koristiti samo za iznimne potrebe ne znači da zbog toga isti nije imovina ostavitelja, budući da očito ostavitelj nije imao razloga koristiti taj novac, a ostavina se sastoji od svega što je bilo ostaviteljevo u trenutku njegove smrti, sukladno članku 5. stavku 3. ZN-a, pa time i novčanih sredstava koji su se zatekli na tekućem računu i oročenoj štednji, oba kod Zagrebačke banke d.d. Jednako tako navod tužiteljice kako nakon što je uvidjela da ostavitelj nije želio u Dom za starije i nemoćne osobe, a da je i iz toga razloga bila izvršena uplata ovome sudu je nejasno zbog čega tužiteljica, za života ostavitelja, nije pokrenula kakav postupak radi povrata tog novca, pa se i time zaključuje kako se zapravo radilo o novcu koji je tužiteljica darovala upravo ostavitelju, pa u takvoj situaciji niti ne može zahtijevati da se nepotrošena sredstva imaju vratiti tužiteljici.

29. Navod tužiteljice kako je u Americi stanje 2016. bilo nestabilno pa da je zbog toga izvršena uplata također ovome sudu nije jasno zbog čega nakon te uplate i smirivanja kakvog političkog i sličnog nestabilnog stanja u Americi nije zatražila povrat novca, nego baš suprotno upravo je 2021. opet izvršila uplatu ostavitelju, i to sada navodeći kako se radilo o COVID krizi, a koja pandemija nije zahvatila samo Ameriku, već cijeli

svijet, pa tako i Hrvatsku. Također nakon smirivanja i te pandemije i saznanja da ostavitelj ne želi u dom za stare i nemoćne tužiteljica niti jednom nije zahtijevala povrat novca, već tek nakon smrti (vjerojatno kada je uvidjela da će se taj novac razdijeliti svim nasljednicima) zahtijevala da se isti izdvoji iz ostavine.

30. Budući da su I. i II. tuženice u cijelosti uspjele u sporu pa im sukladno članku 154. stavku 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje u tekstu: ZPP) pripada naknada troška ovog postupka, a uzimajući u obzir vrijednost predmeta kojeg je tužiteljica naznačila, istoj pripada pravo na trošak sastava žalbe u visini od 125 bodova sukladno Tbr. 10. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 137/23.- dalje u tekstu: Tarifa), trošak za zastupanje na ročištu od 3.9.2026. u visini od 100 bodova sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, te za pristup ročištu za objavu odluke u visini od 50 bodova, sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife, sve uvećano za zastupanje više tuženika u visini od 55 bodova, sukladno Tbr. 40. točki 1. Tarife i što s obzirom na vrijednost boda (1 bod-2 eura) i uvećano za PDV 25%, ukupno iznosi 756,25 eura, kao i za trošak sudske pristojbe na žalbu u iznosu od 96,45 eura, a što sveukupno iznosi 852,70 eura, sa zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja, odnosno od 23. rujna 2026. pa do isplate sukladno članku 29. stavku 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22.). Stoga je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

31. Tužiteljica je u cijelosti odbijen za naknadu troškova ovog postupka u iznosu od 2.238,95 eura, budući da je u cijelosti izgubila parnicu, sukladno članku 154. stavku 1. ZPP.

32. S obzirom na sve naprijed navedeno, sud je donio odluku kao u izreci ove presude.

Osijek, 23. rujan 2026.

Sudac
Marko Šimunić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ove presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude

uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (članak 335 stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP). O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Punomoćniku tužiteljice
2. Punomoćnici I. i II. tuženica

Broj zapisa: **9-3088d-90e32**

Kontrolni broj: **03af0-e4f5f-c79cb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.